

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg forstår naturligvis godt spørgerens bekymring i forhold til den person, der er tale om her, og når jeg svarer, som jeg gør, så er det ikke, fordi jeg ikke har forståelse for sagen. Så er det, fordi jeg af den lov, jeg administrerer, simpelt hen er bundet til at fastslå, at det er en lokal, kommunal afgørelse. Bistandsloven hviler som bekendt på et skønsprincip, og jeg har gjort gældende, hvordan formuebestemmelsen har indflydelse, men der er ikke helt detaljerede regler for hvordan. Det er også overladt til et skøn. Derfor kan jeg selvfølgelig fastslå, at jeg ikke har nogen tanke om at ændre loven.

Jeg kan ikke gå ind i det enkelte tilfælde, men vi har naturligvis søgt at indsamle informationer om den pågældende sag i socialministeriet, og efter de oplysninger, vi har fået, har der været en samtale med den pågældende på bistandskontoret i juni måned 1982. Der har ikke været nogen henvendelse senere, og der foreligger ikke fra kommunens side noget konkret afslag på hjælp til den pågældende. Derfor er det bedste råd, jeg kan give på nuværende tidspunkt, at den pågældende henvender sig igen til socialforvaltningen i den pågældende kommune. Det synes jeg i hvert fald er vigtigt for at få afklaret, hvordan de faktiske forhold er.

Til fru Inger Harms kan jeg sige, at jeg naturligvis ikke kan gå ind i en vurdering af arbejdsløshedsforsikringslovgivningen. Det er min kollega arbejdsministeren, som alene må svare på det. Man kan nok sige, at der her er tale om en person, som måske kommer i klemme imellem forskellige systemer. Jeg har forstået det sådan, at den pågældende har en ankesag liggende i ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen og venter på en afgørelse herfra. Hvad angår det konkrete spørgsmål om ændring af lovgivningen om arbejdsløshedsforsikring, må jeg altså henvise spørgeren til arbejdsministeren.

Dohrmann (FP):

Det er ganske korrekt, som ministeren siger, at vedkommende har henvendt sig på socialkontoret i Åbenrå, nemlig den 25. juni 1982 kl. 9 i yærelse 24. Derudover har vedkommende henvendt sig den 8. juli 1982. Jeg har også sagsbehandlerens navn, men skal undlade at nævne det.

Ministeren nævner den sociale ankestyrelse. Det er meget godt, at der står i bistandsloven, at det har man overladt til kommunerne, men der er 7-15 måneders ventetid i ankesager. Jeg tror godt, at ministeren kan forestille sig, at en sådan familie, som måske har nogle få tusinde kroner sparet sammen, og som skal leve af det, må ud og belåne deres hus. De kan ikke få en krone nogen steder. Det er det, jeg synes er meget, meget kritisabelt, og som jeg håber ministeren får gjort noget ved, også i det konkrete tilfælde.

Inger Harms (SF):

Jeg er naturligvis helt klar over, at arbejdsløshedsforsikring ikke er socialministerens område, men det udelukker vel ikke, at socialministeren kan have en mening derom.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Hvad angår det sidste, kan det naturligvis være rigtigt, at jeg kan have en mening om det, men den vil jeg forbeholde mig og eventuelt drøfte den med arbejdsministeren.

Hvad angår hr. Dohrmanns spørgsmål må jeg sige, at jeg er enig i, at det er beklageligt med den meget lange ventetid. Nu er det jo ikke i den sociale ankestyrelse – dér er desværre også for lang ventetid – men derimod i ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen.

Jeg vil godt gentage, hvad jeg svarede i første omgang, at formuens indflydelse på udmålingen af kontanthjælp også skal vurderes ud fra, hvad det er for en formue, hvordan den er placeret, og derfor må jeg stadig væk give det råd, at den pågældende henvender sig til bistandskontoret i kommunen endnu en gang. Jeg lagde mærke til, at hr. Dohrmann nok refererede til kontakterne sidste sommer, men det, jeg fjøede til, var, at efter vores oplysninger foreligger der ikke noget konkret afslag. Derfor synes jeg, at det vigtigste at gøre på nuværende tidspunkt er at henvende sig igen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 925

13) Til *industriministeren* af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Hvad agter ministeren at foretage for at forhindre, at arbejdsløsheden i løbet af de